

1. In de maand januari kijken we naar vrouwelijke geloofshelden. Vorige keer was het Ruth, vandaag Hanna. Deze geloofsheld(in) van vandaag worstelt met een groot, **onvervuld verlangen**. Elke dag hebben wij daar ook zelf – of via anderen – mee te maken. Onvermijdelijk. Onvervulde verlangens relateren we vaak aan anderen om ons heen merk ik. We zien mensen met een goed gevulde portemonnee, een dikke auto, een baan die betekenis of status geeft, een happy family, een romantische relatie waar de vonken vanaf vliegen of een geweldig sporterslijf. Huisje, boompje, beestje. Een kind. Meerdere kinderen. Wat doet het met je als je dat ziet? Soms liggen deze dingen binnen handbereik voor ons, soms ook niet. Kan een onvervuld verlangen worden. Wat doe jij met je onvervulde verlangens? Hoe ga je ermee om?
2. We stappen vandaag in het verhaal van de geloofsheld Hanna. Doe je mee? Nouja, held; ze is meer de anti-held. Ik zal zo uitleggen waarom, het heeft alles te maken met haar onvervuld verlangen. Dit tekort in haar leven, dit **schrijnende en pijnlijke onvervulde verlangen** wordt Hanna zelfs flink onder de neus gewreven door haar voornaamste concurrent. Ze heeft het er ongelooflijk moeilijk mee. Ze is diep gekwetst, ze huilt, ze laat haar eten staan. En toch eindigt Hanna als held van het verhaal. Ze doet iets met dat onvervuld verlangen, waardoor alles op z'n kop komt te staan. Hoe is dat mogelijk? Hoe reageert zij? Vraag voor ons en voor Hanna is 'hoe ga je om met onvervuld verlangen?' [3x]
3. **#1 De oorzaak van Hanna's pijn over het onvervulde verlangen** 'Waarom huil je, Hanna?' (vers 8) Elkana was met Hanna getrouwd, maar ze kon geen kinderen krijgen. Haar onvervulde verlangen. Het verhaal geeft de indruk (v2, v5) dat Elkana zielsveel van Hanna hield, maar dat hij een tweede vrouw nam om kinderen te krijgen: Peninna. En Peninna kreeg kinderen, en dat kreeg Hanna dan ook te horen. Haar onvervuld verlangete werd Hanna onder de neus gewreven. Elk jaar ging Elkana naar de plaats Silo waar een heiligdom van de HEER stond met de ark erin, een heilig voorwerp van de Joden. Het was een soort voorloper van de tempel. Er was dan een jaarlijks feest, er werd geofferd en gegeten van het offervlees. Hanna's rivale, Peninna, sardes haar en kwetste haar diep; 'jij hebt geen kinderen en ik wel.' Logisch dat Hanna huilt, denk je. Ja, maar het is goed om te beseffen dat kinderloosheid van toen moeilijk te vergelijken valt met kinderloosheid van nu. Het kan nog altijd een onvervuld, knagend verlangen zijn met grote, emotionele impact. Maar het hebben – of niet hebben – van kinderen betekende toen nog veel meer: het voortleven van je naam, een voorziening voor je oude dag, arbeidskrachten, bijdragen aan groter geheel; de grootte van je stam en m.n. het leger. Ook een spirituele kant; veel kinderen zegen, geen kinderen zal wel een straf van God zijn. Hoe meer kinderen hoe groter je naam, hoe veiliger je toekomst, hoe groter je welvaart, hoe sterker je stam. Kinderen krijgen was een kwestie van leven of dood. Er was een hoge culturele druk op vrouwen om kinderen te krijgen. En dan het liefst zonen. Vrouwen die geen kinderen konden krijgen werden gezien als waardeloos, als een schande. In eigen ogen en die van anderen.
Vind je het heel gek dat het krijgen van kinderen een **afgod** kon worden voor vrouwen zoals Hanna? Een afgod is niet perse een fysiek object waar je voor buigt, maar heel vaak zijn het goede dingen die een ultiem doel worden. Iets waar je mag genieten, wordt het centrum van je bestaan. 'Als ik dat heb,

dan doe ik er toe, ben ik van betekenis. Dan ben ik van waarde, dan kan ik pas echt gelukkig zijn.’ Dan wordt dat je redding, je hoop, je god. Christenen noemen dat een afgod als wat in het centrum van je leven komt te staan de God van de Bijbel vervangt. Wie/wat staat in het centrum van jouw verlangen? In **collectieve** culturen is familie alles, is het krijgen van kinderen van groot belang voor vrouwen. Anders ben je niets, geen betekenis, geen toekomst. Maar in **individuele** culturen, zoals bijvoorbeeld de Nederlandse, krijg je betekenis door je prestaties, doe je mee vanwege je uiterlijk. Vrouwen werd niet alleen vroeger een druk opgelegd – die van kinderen krijgen – maar anno 2018 moeten ze knap, slank en intelligent zijn. Zie je het? Elke cultuur houdt vrouwen en ook mannen dingen voor die de plek van God innemen. ‘Je moet dat hebben, anders ben je niets. Behaal dit, anders ben je geen knip voor de neus waard, heb je geen toekomst.’ Maar als je accepteert wat de cultuur zegt/vraagt, dan ga je er onderdoor. Hoezo? Als je je leven baseert op je kinderen, dan wordt de druk op hen gigantisch groot. Zij worden verantwoordelijk voor jouw eigenwaarde, status en geluk. Als relaties in het centrum van je leven staan, dan kun je slecht tegen kritiek en verlies je eerder relaties omdat ze aan jouw verwachtingen onderdoor gaan. Als je leven alleen draait om geld of prestaties, dan geldt hetzelfde; het gaat het gat in je hart niet vullen. Je diepste verlangens blijven onvervuld. Zie je het gebeuren bij Hanna? Zie je het bij jezelf? Iemand zei: het hart is een arena waar allerlei verlangens om de winst strijden met elkaar. Sommigen zijn tegenstrijdig, andere versterken elkaar. Bij Hanna is één verlangen duidelijk dominant; hoe is dat bij jou? Is het een mix van verlangens of net als bij Hanna één verlangen waar je ‘s ochtends mee opstaat en ‘s avonds mee naar bed gaat?

Toepassing: ‘Karakter ontwikkel je juist door eerlijk te kijken naar je eigen zwakheden en daar de strijd mee aan te gaan. Bijvoorbeeld door het leren zien van je eigen trots en dan jezelf te oefenen in nederigheid.’ – Ben Tiggelaar. Niet alle verlangens zijn zwakheden. Sommige wel [vb: verlangen naar de man of vrouw van een ander], daar moet je afscheid van nemen en je op God richten. Dat is de enige manier af te komen van je afgoden; God belangrijker maken dan wat ook. Andere verlangens kunnen heel legitiem zijn. [Vb: gezondheid, een baan, erkenning, kinderen] Om ze gezond te houden; geef ze een goede plek. Erken dat de verlangens er zijn en verbind ze aan God. En blijf oefenen om God het grootste verlangen van je hart te maken. Want dat is ook wat Hanna doet, luister maar.

4. **#2 De verandering in Hanna** Wanneer je geconfronteerd wordt met je onvervuld verlangen, als je niet krijgt wat je hebt, als de afgoden in je leven je niet brengen wat je hoopte, dan kun je daar flink op reageren. Hanna is opnieuw in Silo, samen met Peninna en Elkana. Ze wordt weer gesard, diep gekwetst. Ze huilt en laat haar eten staan. Elkana probeert haar te troosten. Als je even pauzeert na [vers 8], kun je allerlei mogelijke reacties bedenken van Hanna: ruzie-maken met Peninna, Elkana’s voorkeur uitspelen tegen haar rivale Peninna, Elkana de schuld geven van haar kinderloosheid, ze kan voornemen Peninna of haar kinderen iets aan te doen, ze kan zich afkeren van God; hij beantwoordt mijn gebeden niet, ze kan Elkana’s liefde het allerbelangrijkste maken. Maar er staat (vers 9); **ze staat op**. Er gaat iets veranderen. Ze laat haar antwoord op deze situatie niet bepalen door haar emoties, maar ze gaat een antwoord zoeken in het heiligdom van de HEER. Ze besluit zich niet langer jaar in, jaar uit te laten sarren en daar dan heel erg gekwetst over te zijn, tranen te laten. Wellicht is ze ook wel eens uitgebarsten hoor tegen Peninna, Elkana en God. Maar nu gaat ze naar het heiligdom van de HEER. Als

ze daar is, gaat ze bidden. Ze begint door stil te staan bij wie God is (vers 11): HEER van de hemelse machten. En wie zij is; 'een dienaar'. Ze weet dat God acht slaat op mensen met een gebroken hart, een onvervuld verlangen. Hij vergeet haar niet. Hij vergeet jou niet.

En vervolgens doet Hanna iets bijzonders: ze legt een **gelofte** af. Iemand die een gelofte deed in de Bijbel, smeekte om Gods hulp. Hij/zij beloofde daarbij om een bijzondere verplichting na te komen. Hanna doet een belofte dat haar zoon een Nazireeër zal zijn, iemand leeft in complete toewijding aan de HEER. De rest van zijn leven. Hanna wilde zo graag een kind, en nu geeft ze het kind als het ware weer weg. Wat is er aan de hand? In Gods heiligdom verandert er iets in Hanna. Eerst wilde ze een kind om culturele, emotionele redenen. God was het middel, het kind het doel. Nu is Gods plan, zijn missie, het doel van Hanna geworden en haar zoon het middel. Anders gezegd: het centrum van haar leven is verschoven. Dat we er niet teveel inlezen, blijkt wel uit vers 18/19: nog voordat ze de zoon heeft gekregen is Hanna weer blij en eet ze weer. Ze vertrouwt echt op God, op de zegen die Eli haar gaf.

5. Je bent een held zoals Hanna als je God in het centrum van je leven zet en je afkeert van afgoden om je onvervulde verlangens te bevredigen. Het is knap wat Hanna hier doet, toch? Haar leven wordt ten goede gekeerd. Hanna komt tot haar bestemming. Ze brengt een zoon, Samuel, ter wereld die een belangrijke figuur zou zijn in de geschiedenis van Israel. Hij werd rechter van het volk, redde het volk uit de handen van de vijanden en stelde de eerste en tweede koning van Israel aan. Maar hebben jij en ik de kracht er wel voor te doen wat Hanna deed? Hoe kan ik God in het centrum van mijn leven zetten?
6. **#3 Wat is het geheim van de verandering in Hanna?** Dat wordt prachtig duidelijk in het 'lied van Hanna' [Sam 2,1-10]. Hanna richt zich in haar leven voortaan op wie God is. Hij heeft haar bevrijd! God is een God die situaties omkeert. Het zwakke wordt sterk. Het is de rode draad door het Oude Testament: door verworpen, ongewenste en onvruchtbare vrouwen brengt God redding in de wereld. God gebruikt het lijden en het offer van Hanna om redding te brengen door haar zoon Samuel. Het lied van Hanna werden eeuwen later weer gezongen door opnieuw een vrouw met een zoon in haar baarmoeder: Maria. Net als Samuel werd haar zoon een redder. God gebruikte zijn lijden en zijn offer om redding te brengen. Deze zoon werd zwak en droeg de schande van het kruis. Hanna stelde zich op als een dienaar en zo kwam Gods redding. Jezus kwam niet in al zijn macht en majesteit op aarde, maar hij kwam om te dienen. Zie je het patroon? Wil je veranderen? **Zet God in het centrum van je leven door te kijken naar Jezus.** Dat is het geheim voor onze verandering vandaag. Hanna ging naar het heiligdom, wij gaan naar Jezus. Jezus moet mooier, groter worden in je voorstellingsvermogen, aantrekkelijker worden voor je hart boven alles. Zo zullen de afgoden geen kans krijgen in leven. Als Jezus groter wordt, worden anderen dingen kleiner. Tegelijkertijd: sommige verlangens hoeven niet kleiner te worden, die zijn goed en legitiem. Ook die krijgen een nieuw perspectief als we naar Jezus kijken. Dat hij kwam om het volle leven te geven, geestelijk (liefde, acceptatie, troost), maar ook – spannend – aanraking en genezing. Kracht. Concrete verandering in situaties. Als het niet in dit leven is, dan is het de belofte voor het toekomstige. Daarom: mediteer op het evangelie van Jezus. Hoe meer we rusten in en vertrouwen op het goede nieuws van Jezus, hoe meer God het centrum in je leven wordt. Ik geloof en hoop dat in hem jouw onvervulde verlangens een plek krijgen. God keert om!